

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียน
โรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3*

APPROACHES FOR ACADEMIC AFFAIRS MANAGEMENT TO DEVELOP
SELF-DIRECTED LEARNING SKILLS FOR STUDENTS IN
SCHOOLS UNDER NONTABURI AREA 3

¹บุษย์รินทร์ อมฤตธำรงรัตน์ Bootsarin Amarittamrongrat

²นันทรัตน์ เจริญกุล Nuntarat Charoenkul

^{1,2}จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University, Thailand

Corresponding Author E-mail: bootsarin.rn@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3 2) เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย โดยมีขั้นตอนการวิจัย ได้แก่ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3 2) นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและประเมินข้อมูล โดยประเด็นการสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3 และแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3 ข้อมูลจากแบบสอบถามดังกล่าว ผ่านการวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ ประกอบด้วยการแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบน การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ฐานนิยม และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา สรุปผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3 อยู่ในภาพรวมระดับมาก โดยขอข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการวัดประเมินผลอยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยขอข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก และความ ต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3 ในภาพรวม คือ 0.218 โดยขอข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุดคือการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{Modified} = 0.294$) 2) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3 แบ่งออกเป็น 4 แนวทาง

*Received: June 26, 2023, Revised: August 14, 2023, Accepted: August 14, 2023.

ได้แก่ แนวทางที่ 1 ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้เรียนมากที่สุด เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง แนวทางที่ 2 ส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ซึ่งก่อให้เกิดการสนับสนุนช่วยเหลือ และเกิดประโยชน์ที่คุ้มค่าต่อผู้เรียนโดยเน้นทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง แนวทางที่ 3 ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาโดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง และแนวทางที่ 4 พัฒนาระบบการวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมทุกด้านตัวชี้วัดโดยมุ่งเน้นให้ระบบการประเมินนั้นสามารถสะท้อนการเรียนรู้ตามสภาพจริงของนักเรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาการเรียนการสอน โดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง

คำสำคัญ: การบริหารวิชาการ, ทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง, นักเรียน, สหวิทยาเขตนนทบุรี 3

Abstract

This research aimed 1) to study the current state, desired state, and needs for academic administration to develop self-directed learning skills of students in Nonthaburi Area 3 and 2) to propose guidelines to develop academic administration for improving self-directed learning skills of students in Nonthaburi Area 3. This descriptive research followed these steps: 1) Study the current and desired state of academic administration for developing students' self-learning skills, 2) Propose guidelines to improve academic administration to develop self-directed learning skills of students in Nonthaburi School Area 3. Tools included questionnaires and data evaluation. Questionnaire was divided into two parts: the current and desired state of academic administration for developing self-learning skills and guidelines to improve academic administration to develop learners' self-directed learning skills. Data from questionnaire was analyzed using statistics including frequency, percentage, mean, standard deviation, PNIModified, mode, and content analysis. The results revealed that; 1) The overall current state of academic management to develop self-directed learning skills of students was at a high level. Academic administration aspect with the highest mean was assessment and evaluation at a high level. The overall desired state of academic management to develop self-directed learning skills of students was at a high level. Aspect with the highest mean was development and promotion of learning resources at a high level. The overall need for academic management to develop self-directed learning skills of students was 0.218. The area of academic management with the highest necessity was teaching management (PNIModified = 0.294). 2) The development guidelines for academic management to enhance self-directed learning skills of students can be divided into 4 ways: (1) Improve the teaching management in schools by maximizing learners' benefits to stimulate self-directed learning skills; (2) Promote the availability of learning resources that contribute to supportive aid and bring learners' valuable benefits emphasizing on self-directed learning skills; (3) Revise and develop school curriculum by cultivating learners' self-directed learning skills; (4) Develop an

assessment and evaluation system that covers all aspects of indicators, reflecting true learning conditions for maximum benefits for teaching development by cultivating learners' self-directed learning skills.

Keywords: Academic Affairs Management, Self-Directed Learning Skills, Students, Nonthaburi Area 3.

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 การศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกประเทศต่างๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพมนุษย์ให้สามารถก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และโลกการจัดการศึกษาในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนให้ตอบสนองกับทิศทางการผลิตและการพัฒนากำลังคน โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 อีกทั้งได้ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) การเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาคนและเป็นวิถีทางที่นำไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตให้เป็นไปอย่างเหมาะสมกับสภาพที่เป็นอยู่ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2545 ในหมวดที่ 4 แนวทางจัดการศึกษา มาตราที่ 22 และ 24 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) ที่ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถและพัฒนาตนเองได้ ผู้สอนต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลฝึกทักษะกระบวนการคิดและการจัดการ

จากการเกิดวิกฤตครั้งใหญ่ที่พลิกผันวิถีชีวิต กระตุ้นให้เกิดนวัตกรรมและการค้นหาแนวทางใหม่ในทุกวงการเพื่อความอยู่รอดของคนในสังคม เด็กและเยาวชนไทยในยุค 4.0 จำเป็นต้องสร้างให้มีทักษะและความรู้ทางวิชาการ ความรู้รอบตัว ความรู้ต่อการประกอบอาชีพ เข้าใจสถานการณ์เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รู้เท่าทันข่าวสารและเทคโนโลยี คิดอย่างเป็นระบบ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพคิดวางแผนล่วงหน้า มีวิจรณ์ญาณ สร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปลอดภัย ในส่วนของวงการศึกษาก็เช่นเดียวกัน ถือเป็นช่วงเวลาที่ดีสำหรับการเรียนรู้ ผู้คนกำลังมองหาวิธีแก้ปัญหาที่ไม่เหมือนกับในอดีต นักเรียนจะได้เป็นเจ้าของการเรียนรู้ ได้เข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ สิ่งที่ตนเองชอบและความต้องการของตนเองมากขึ้น เพื่อสนับสนุนให้เป้าหมายของพวกเขาประสบความสำเร็จ พวกเขาจะปรับเปลี่ยนการเรียนรู้ให้เป็นส่วนตัว (จิราเจต วิเศษดอนหวาย, 2564) ซึ่งไม่สามารถเกิดขึ้นได้ด้วยรูปแบบการพัฒนานักเรียนแบบเดิม จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานเพื่อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในชีวิตได้

การศึกษาจึงควรเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียน เป็นผู้นำตนเอง ท่ามกลางสังคมการเรียนรู้ (Learning Society) สามารถนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาต่างๆ ในชีวิตจริงได้

การจัดการศึกษาของประเทศไทยปัจจุบัน จึงมีเป้าหมายเพื่อให้บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและทุกสถานการณ์ นั่นคือเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-Long Learning) ผู้เรียนจะต้องรู้วิธีแสวงหาความรู้ โดยมีทักษะในการเรียนรู้แบบนำตนเองหรือเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างยิ่ง (เสาวภา วิชาดี, 2554) ซึ่งการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (Self-directed Learning) เป็นการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนานตนเองในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งเป็นแนวคิดของการเรียนรู้ชนิดหนึ่งที่สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสนับสนุนสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) อีกด้วย

การบริหารวิชาการ เป็นงานที่สำคัญ มีขอบเขตกว้างขวาง เป็นหัวใจและงานหลักที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องดำเนินการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมทุกชนิดเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพที่ดี (ศิริพร ทาทRAY, 2552) การบริหารวิชาการ ถือเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและความสำเร็จของโรงเรียน ซึ่งมักจะพิจารณาจากคุณภาพของผลผลิต คือนักเรียน ด้วยเหตุนี้ คุณภาพของผลผลิต จึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านวิชาการของโรงเรียน (ภูสุตา ภูเงิน, 2560) ซึ่งขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ประกอบไปด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ซึ่งขอบข่ายการบริหารวิชาการทั้ง 4 ด้านนี้ จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ซึ่งสอดคล้องตามการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

โรงเรียนในสังกัดสทศวิทยาเขตนนทบุรี 3 มีจุดเน้นร่วมกันในการพัฒนาผู้เรียนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีทัศนคติและสุขภาวะทางจิตที่ดี รวมถึงการให้ความร่วมมือในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ โดยจัดประชุมรองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการและหัวหน้างานหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อหารือเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาผู้เรียนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีทัศนคติและสุขภาวะทางจิตที่ดี แต่อย่างไรก็ตาม ผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554 – 2558) ของสถานศึกษากลุ่มดังกล่าวในมาตรฐานที่ 1 ด้านผลการจัดการศึกษา กลับพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรี, 2564)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทศวิทยาเขตนนทบุรี 3 เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง จนนำไปสู่การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเกิดทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนและการดำรงชีวิต ซึ่งมีความสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้ไปสู่ผลสำเร็จ สร้างพลเมืองที่ดีสู่การพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทศวิทยาเขตนนทบุรี 3
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทศวิทยาเขตนนทบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและผู้ให้ข้อมูล

1.1 ประชากรในการวิจัย คือ โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในสภวิทยาเขตนนทบุรี 3 ที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งประกอบด้วย 6 โรงเรียน คือ 1) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการนนทบุรี 2) โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี 3) โรงเรียนบางบัวทอง 4) โรงเรียนไทรน้อย 5) โรงเรียนราชวินิตนนทบุรี และ 6) โรงเรียนราชฤทธินิคม

1.2 ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มบริหารวิชาการ และครูโรงเรียนในสังกัดสภวิทยาเขตนนทบุรี 3 จำนวน 6 โรงเรียน โดยผู้วิจัยกำหนด จำนวนผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน รวม 6 คน รองผู้อำนวยการผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มบริหารวิชาการ โรงเรียนละ 1 คน รวม 6 คน โดยการเลือกแบบเจาะจงและกำหนดจำนวนผู้ให้ข้อมูลที่เป็นครู โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้จำนวน 60 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสภวิทยาเขตนนทบุรี 3 แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงานในตำแหน่ง มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสภวิทยาเขตนนทบุรี 3 เป็นแบบตอบสองคู่ (Duel – response Format) มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็น หรือ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสภวิทยาเขตนนทบุรี 3 เป็นคำถามลักษณะแบบให้เขียนตอบ แสดงความคิดเห็น โดยใช้คำถามปลายเปิด (Open – Ended Question)

3. การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด หลักการ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเรียนรู้แบบการนำตนเอง แนวคิดการบริหารวิชาการ และการสร้างแบบสอบถาม

3.2 สร้างแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความตรงเชิงเนื้อหาและความชัดเจนของภาษาเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.3 กำหนดแบบประเมินโดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์ตามข้อรายการนั้นในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์ตามข้อรายการนั้นในระดับมาก

3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์ตามข้อรายการนั้นในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์ตามข้อรายการนั้นในระดับน้อย

1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์ตามข้อรายการนั้นในระดับน้อยที่สุด

3.4 ออกแบบและสร้างแบบตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหาของแบบสอบถาม และกำหนดความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหาระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ และเสนอแบบตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหาของแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว พร้อมทั้งนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence: IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปและดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.6 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.7 นำเสนอแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และพิจารณาความเห็นชอบในการจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และใช้สถิติวิเคราะห์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check lists) วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS (Statistical Package for Social Science) และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage) โดยนำเสนอผลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทศวิทยาเขตนนทบุรี 3 เป็นแบบตอบสนองคู่ (Duel-response Format) มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science) และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) นำเสนอผลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยทั้ง 5 ระดับของ Best (1981) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด

4.3 จัดลำดับความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทศวิทยาเขตนนทบุรี 3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาความต้องการจำเป็น จากสูตรการคำนวณค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: PNI_{Modified}) นำเสนอผลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ (สุวิมล ร่องวานิช, 2558)

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทศวิทยาเขตนนทบุรี 3 เป็นคำถามลักษณะแบบให้เขียนตอบแสดงความคิดเห็น โดยใช้คำถามปลายเปิด (Open-ended Questions) ใช้

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และนำเสนอผลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

5. ผู้วิจัยร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3 และเสนอผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทาง เพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขเป็นแนวทางฉบับสมบูรณ์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

5.1 วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็น โดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็น โดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3 โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index ($PNI_{Modified}$) ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น โดยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นที่ได้จากการคำนวณค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) ในตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในตอนที่ 3 ของแบบสอบถามและข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาจัดทำเป็นร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3 โดยผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) แห่ลงข้อมูล มีดังนี้ 1) ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ ลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3 2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3 ในรูปแบบคำถามปลายเปิด (Open-ended Questions) และข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3) จากนั้นผู้วิจัยนำร่างแนวทางเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบคุณภาพและนำเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงและแก้ไขร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3 อยู่ในภาพรวมระดับมาก โดยขอขยายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวัดประเมินผล อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.866) สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยขอขยายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ในระดับมาก และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตนนทบุรี 3 ในภาพรวม คือ 0.218 โดยขอขยายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอน ($PNI_{Modified} = 0.294$) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสภวิทยเขตนนทบุรี 3

การบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสภวิทยเขตนนทบุรี 3	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI ^{Modified}
	×	S.D.	แปลผล	×	S.D.	แปลผล	
1. การพัฒนาหลักสูตร	3.750	0.522	มาก	4.463	0.493	มาก	0.190
2. การจัดการเรียนการสอน	3.423	0.733	ปานกลาง	4.432	0.491	มาก	0.294
3. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	3.623	0.598	มาก	4.495	0.498	มาก	0.240
4. การวัดและประเมินผล	3.692	0.519	มาก	4.519	0.528	มากที่สุด	0.223

2. แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสภวิทยเขตนนทบุรี 3 แบ่งออกเป็น 4 แนวทาง ได้แก่ แนวทางที่ 1 ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้เรียนมากที่สุด เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง แนวทางที่ 2 ส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ซึ่งก่อให้เกิดการสนับสนุนช่วยเหลือและเกิดประโยชน์ที่คุ้มค่าต่อผู้เรียน โดยเน้นทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง แนวทางที่ 3 ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา โดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง และแนวทางที่ 4 พัฒนาระบบการวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมทุกด้านตัวชี้วัด โดยมุ่งเน้นให้ระบบการประเมินฯ นั้นๆ สามารถสะท้อนการเรียนรู้ตามสภาพจริงของนักเรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาการเรียนการสอน โดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้พบผลการวิจัยที่สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสภวิทยเขตนนทบุรี 3 ผลการวิจัยพบว่า แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสภวิทยเขตนนทบุรี 3 ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยสภาพปัจจุบันในภาพรวมของด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก และด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน ซึ่งเพื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ พบว่าแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสภวิทยเขตนนทบุรี 3 ทั้ง 4 ด้าน มีสภาพปัจจุบันต่ำกว่าสภาพที่พึงประสงค์ทุกด้าน

ผลการวิจัยดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าโรงเรียนในสังกัดสภวิทยเขตนนทบุรี 3 มีการดำเนินงานในการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียน อยู่ในระดับที่ยังไม่เพียงพอกับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียน นั้นหมายถึงว่าโรงเรียนในสังกัดสภวิทยเขตนนทบุรี 3 จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพการบริหารวิชาการให้สูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของโรงเรียนและความต้องการของสังคม สอดคล้องกับทฤษฎีของ Knowles (1975) ที่ชี้ให้เห็น

ว่าการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองจะส่งประโยชน์ให้แก่ผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจ มีจุดมุ่งหมาย มีพัฒนาการทั้งทางด้านความสามารถในการเรียนรู้ และการใช้หลักจิตวิทยาไปจนถึงการพัฒนาตนให้สามารถพึ่งพาตนเองและสามารถปรับใช้ในการเข้าสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย นอกจากนี้ ความสำคัญของการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองยังถูกกล่าวในงานของสมบัติ สุวรรณพิทักษ์ (2543) และสมคิด อิศระวัฒน์ (2541) ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญต่อการปรับตัวเข้าสู่สังคมและการพัฒนาการแสวงหาความรู้ในยุคสมัยที่เปลี่ยนไปซึ่งจะทำให้การศึกษามีความสมดุลมากยิ่งขึ้น ดังนั้น โรงเรียนควรมีการพัฒนาการบริหารวิชาการให้สามารถส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนภายในสังกัด เพราะงานวิชาการเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาเป็นหัวใจสำคัญที่ผู้บริหารต้องใส่ใจและตระหนักถึง ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สอดคล้องกับทฤษฎีของ Campbell (1997) ที่กล่าวว่า งานวิชาการมีผู้ขับเคลื่อนหลักที่สำคัญ คือ หัวหน้าสถานศึกษา ดังนั้นจึงควรมีการวางแผนการพัฒนาโดยเริ่มจากการกำหนดจุดมุ่งหมายไปจนถึงการประเมินผลเพื่อให้เกิดการสร้างหลักสูตรการเรียนการสอนที่สมบูรณ์และเหมาะสมกับสถานศึกษา นอกจากนี้ การพัฒนางานวิชาการให้ก้าวหน้าทันต่อการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันยังเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่สถานศึกษาควรให้ความสำคัญ ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและต้องอาศัยองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ อยู่เสมอ ทั้งนี้ การพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองผู้เรียน จำเป็นต้องอาศัยการดำเนินงานอย่างรอบด้านจากทุกขอบข่ายของการบริหารวิชาการ

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้ คือ แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทศวิทยาเขตนนทบุรี 3 ดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แนวทางการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง

จากภาพองค์ความรู้การวิจัย อธิบายได้ดังนี้

แนวทางการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง แบ่งออกเป็น 4 แนวทาง ได้แก่ แนวทางที่ 1 ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้เรียนมากที่สุด เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง แนวทางที่ 2 ส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ซึ่งก่อให้เกิดการสนับสนุนช่วยเหลือ และเกิดประโยชน์ที่คุ้มค่าต่อผู้เรียน โดยเน้นทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง แนวทางที่ 3 ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา โดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองและแนวทางที่ 4 พัฒนาระบบการวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมทุกด้านตัวชี้วัด โดยมุ่งเน้นให้ระบบการประเมินฯ นั้นๆ สามารถสะท้อนการเรียนรู้ตามสภาพจริงของนักเรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาการเรียนการสอน โดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีการปรับปรุงและพัฒนาให้มีการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อประโยชน์ให้กับผู้เรียนมากที่สุด โดยให้มีการดำเนินการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้และจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีแหล่งวิทยาการความรู้และสื่อที่ใช้ในการเรียนรู้ที่ส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดคือ การพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอน

1.2 ผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ซึ่งก่อให้เกิดการสนับสนุนช่วยเหลือและเกิดประโยชน์ที่คุ้มค่าต่อผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีดัชนีความต้องการจำเป็น ลำดับที่ 2 คือ การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

1.3 ผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทศวิทยาเขตนนทบุรี 3 โดยพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้ผู้เรียนมีทักษะการตัดสินใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง เนื่องจากงานวิจัยพบว่า แนวทางการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทศวิทยาเขตนนทบุรี 3 มีแนวทางที่ 3 คือ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา โดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ผู้บริหารควรจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ประชาสัมพันธ์เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ก่อนจัดทำหลักสูตรทดลองใช้นำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการใช้หลักสูตรที่แก้ไขปรับปรุงแล้วเพื่อพัฒนาหลักสูตรที่เน้นทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง

1.4 ผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการสนับสนุนให้มีการกำหนดระเบียบการวัดและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการตัดสินใจในการเรียนรู้ เลือกวิธีการเรียนรู้ เลือกทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และมีความสามารถในการวิเคราะห์ความต้องการเรียนรู้ด้วยตนเอง เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า แนวทางการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทศวิทยาเขตนนทบุรี 3 มีแนวทางที่ 4 คือ พัฒนาระบบการวัด และประเมินผลให้ครอบคลุมทุกด้านตัวชี้วัด โดยมุ่งเน้นให้ระบบการประเมินฯ นั้นๆ

สามารถสะท้อน การเรียนรู้ตามสภาพจริงของนักเรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาการเรียนการสอน โดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง

1.5 ครูผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจการสร้างทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองให้กับผู้เรียน พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เอื้อประโยชน์กับผู้เรียนมากที่สุด โดยปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้และจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ให้นักเรียนมีแหล่งวิทยาการความรู้และสื่อที่ใช้ในการเรียนรู้ที่ส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดคือ การพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอน

1.6 ครูผู้สอนควรออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ใช้แหล่งเรียนรู้ในการฝึกทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองและใช้แหล่งการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าต่อผู้เรียน เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 2 คือ การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

1.7 ครูผู้สอนควรออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาที่พัฒนาเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาตามหลักสูตรสถานศึกษาที่ให้ผู้เรียนมีทักษะการตัดสินใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง เนื่องจากงานวิจัยพบว่า แนวทางการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทศวิทยาเขตนนทบุรี 3 มีแนวทางที่ 3 คือ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา โดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ผู้บริหารควรจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ประชาสัมพันธ์เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ก่อนจัดทำหลักสูตรทดลองให้นำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการใช้หลักสูตรที่แก้ไขปรับปรุงแล้วเพื่อพัฒนาหลักสูตรที่เน้นทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง

1.8 ครูผู้สอนควรพัฒนาระบบการวัดผลประเมินผลการเรียนตามระเบียบการวัดและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการตัดสินใจในการเรียนรู้ เลือกวิธีการเรียนรู้เลือกทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และมีความสามารถในการวิเคราะห์ความต้องการการเรียนรู้ด้วยตนเอง เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า แนวทางการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสทศวิทยาเขตนนทบุรี 3 มีแนวทางที่ 4 คือ พัฒนาระบบการวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมทุกด้านตัวชี้วัด โดยมุ่งเน้นให้ระบบการประเมินฯ นั้นๆ สามารถสะท้อนการเรียนรู้ตามสภาพจริงของนักเรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาการเรียนการสอน โดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ประกอบต่างๆ ของการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการตัดสินใจในการเรียนรู้ด้วยตนเองในด้านการดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมเพื่อให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เพื่อให้ นักเรียนสามารถกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง เพื่อให้นักเรียนสามารถวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเองและเพื่อให้นักเรียนสามารถเลือกวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยข้อมูลเชิงลึกของการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการบริหารจัดการตนเอง มีความสามารถประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเหมาะสมและเที่ยงตรง มีทักษะในการตั้งคำถามและแสวงหาคำตอบ และมีความสามารถในการแสวงหาแหล่งวิทยาการความรู้ สื่อที่ใช้ในการเรียนรู้ และสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน โดยศึกษาการออกแบบหลักสูตรสถานศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการตัดสินใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้นักเรียนสามารถกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง สามารถเลือกทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง และเพื่อให้นักเรียนสามารถวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเองได้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ.2545). กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- จิรเจต วิเศษดอนหวาย. (2564). การศึกษายุคหลังโควิดจะใช้โลกทั้งใบเป็นห้องเรียน ด้วยการเรียนรู้แบบนำตนเอง. แหล่งที่มา <https://www.educathai.com/knowledge/articles/535> สืบค้นเมื่อ 19 ม.ค. 2566.
- ทิตินา แคมมณี. (2551). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์.
- ภูสุตา ภูเงิน. (2560). สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา. 13(1). 90-102.
- ศิริพร ทาทราย. (2552). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชลบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมคิด อิศระวัฒน์. (2542). ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเด็กไทยซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมบัติ สุวรรณพิทักษ์. (2543). เทคนิคการสอนแนวใหม่สำหรับการศึกษานอกโรงเรียน : การจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองบัวรี. (2564). ข่าวประชาสัมพันธ์ สพม. 3. แหล่งที่มา https://www.facebook.com/sesao3/photos/pb.100068596312130.2207520000./1568065216721084/?type=3&locale=de_DE สืบค้นเมื่อ 15 ม.ค. 2566.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 - 2579. กรุงเทพมหานคร: พรักหวานกราฟฟิค.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เสาวภา วิชาดี. (2554). การศึกษาในกระบวนทัศน์ใหม่: การเรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน. **Executive Journal มหาวิทยาลัยกรุงเทพ**. 31(3). 26-30.
- Best, John W. (1981). **Research in Education**. 4th ed. New Jersey: Prentice-Hall.
- Campbell E. (1996). **Suspended Morality and the Denial of Ethics: How Value Relativism Muddles the Distinction between Right and Wrong in Administrative Decisions**. School Administration: Persistent Dilemmas in Preparation and Practice, Jacobson S., Hickcox E., and Stevenson R., eds., Westport, CT.
- Knowles M.S. (1975). **Self-Directed Learning: A Guide for Learners and Teachers**. Follett Publishing, Chicago, IL.